

ZÁKLADNÍ PRAVIDLA NĚMECKÉ VÝSLOVNOSTI

Samohlásky

Píšeme	Čteme	Příklady
ä	[e]	Wälder, Nähe
ö	zaokrouhlené e	zwölf, hören
ü	zaokrouhlené i	fünf, natürlich
e	e, dlouhé e se blíží í	gern, fehlen
o	o, dlouhé o se blíží ú	Stock, Brot

Na rozdíl od češtiny má němčina přehlasované samohlásky **ä, ö, ü**. Krátké a dlouhé **ä** se vyslovuje jako české **e** či **é**. Přehlásky **ö** a **ü** se vyslovují zaokrouhleně, zvláště pokud jsou dlouhé. Rozlišujte proto dobře **e** a **ö**, **i** a **ü**!

Zatímco se krátké **e** a **o** od českého neliší, blíží se německé dlouhé **e** našemu **í** (*sehr, Idee, Kaffee*) a dlouhé **o** našemu **ú** (*schon, Sohn, groß*). Délka se ve fonetickém přepisu vyznačuje dvojtečkou za samohláskou [o:].

Délka samohlásky se nevyznačuje čárkou jako v češtině. Samohlásky se vyslovují dlouze v přízvukné slabice před jednou souhláskou (*er, wir*). Délka se označuje i zdvojením samohlásek (*Paar, Tee*) nebo písmenem **h**, které se ovšem nevyslovuje (*ihr geht, wir sehen, sie gehen*). Dlouhá je dále hláska **ie** [i:] (*du siehst, viel, sieben*). Samohlásky je krátká před více souhláskami (*bitte, alt, Herr*).

Některé souhlásky krátí předchozí samohlásku (*Sache, ich*). Krátce se vyslovuje rovněž např. *es, das, um* aj.

V nepřízvukných slabikách *-el, -er, -en* se samohlásky **e** nevyslovuje. (*Knödel, Mutter, Essen*) a na konci slova se redukuje: *Straße, Hose* [ʃtra:sə, ho:zə].

Dvojhásky

Píšeme	Čteme	Příklady
ei, ai	[ai]	mein, Mai
eu, äu	[oi]	Freund, Häuser
au	[au]	Frau, aus

Souhlásky

Píšeme	Čteme	Příklady
ck	[k]	Zucker, Lack
h mezi samohláskami	-	stehen, sehen
chs	[ks]	sechs, wechseln
ng	[ŋ] – jako v českém banka, Hanka, ne n + g!	lange, bringen
r po dlouhé samohlásce a v nepřízvučném -er-	redukovaneě	Uhr, Verkäufer
s na začátku slova a mezi samohláskami	[z]	sagen, lesen
ß* tzv. escet	[s]	groß, heißen
sch tzv. escéhá	[š]	schön, waschen
sp, st na začátku slova nebo kmenové slabiky	[šp, št]	Sport, verstehen
tsch	[č]	tschechisch, deutsch
tz	[c]	Platz, sitzen
qu	[kv]	Urquell, Äquator
v – tzv. fau – v cizích slovech	[f] [v]	vier, Vater Klavier, Villa
w tzv. wé	[v]	wer, Wein
z tzv. cet	[c]	Zucker, zehn

* ß se píše po dlouhé samohlásce a dvojhlásce (*Straße, heißen*).

Souhlásky **p, t, k** se vyslovují před *přízvučnou* samohláskou s přídechem (*Park, Tag, kommen*).

B, d, g jsou méně znělé než v češtině (*bitte, dort, gut*).

Němčina má dvojí **ch** (tzv. céhá). Po a, o, u, au se vyslovuje podobně jako v češtině (*machen, noch, suchen, brauchen*). Po e, i, r, l, n a v příponách -chen, -ig, se jeho výslovnost poněkud blíží českému š (*ich möchte, Pärchen, welche, manche, Mädchen, richtig**).

* Kromě jižního Německa, Rakouska a Švýcarska, kde se vyslovuje [ik].